

Obsah

Předmluva	9
Úvod	13
1. Proměna církve na Tridentském koncilu	14
2. Vznik morální teologie jako samostatného oboru	15
3. Morální teologie v době 19. a 20. století	17
1 Historické kořeny autonomní morálky	21
1.1 Filozofické pozadí	21
1.1.1 René Descartes	21
1.1.2 Immanuel Kant	25
1.2 Historicko-kritická metoda	29
2 Reakce na Humanae vitae	36
2.1 Humanae vitae a deset tezí	37
2.1.1 První teze	37
2.1.2 Druhá teze	39
2.1.3 Třetí teze	39
2.1.4 Čtvrtá teze	40
2.1.5 Pátá teze	42
2.1.6 Šestá teze	43
2.1.7 Sedmá teze	45
2.1.8 Osmá teze	46
2.1.9 Devátá teze	48
2.1.10 Desátá teze	51
Shrnutí	52
Záměr Alfonse Auera	52
Bernhard Häring a Humanae vitae	53
3 Základy autonomní morálky v křesťanském kontextu	58

3.1 Přirozený zákon	58
3.1.1 Přirozený zákon v antice	59
3.1.2 Patristika	63
3.1.3 Scholastika	63
3.1.4 Současná situace a diskuse o přirozeném zákoně	68
3.1.5 „Locus classicus“ pro přirozený zákon	69
3.2 Étos v Pismu svatém	71
3.2.1 Étos Starého zákona	72
3.2.2 Étos Nového zákona	78
4 Kritika autonomní morálky	84
4.1 Postoj učitelského úřadu k problematice autonomní morálky	84
4.1.1 Základní rozdělení	85
4.1.2 Církev a sociální problematika	88
4.1.3 Základní úvaha Josepha Ratzingera	91
4.1.4 Donum veritatis	95
4.1.5 Veritatis splendor	101
4.2 Příklady možných kritik autonomní morálky	103
4.2.1 Neuchopitelnost člověka	103
4.2.2 Původ jistoty mravního požadavku	105
4.2.3 Hybridní morálka	107
4.2.4 Význam transcendence a spirituality pro křesťanskou etiku	109
4.2.5 Teonomie jako garant humanity	111
4.2.6 Rozum jako zákonodárce?	113
5 Autonomie v křesťanském kontextu	117
5.1 Etika bytí	117
5.2 Základní roviny lidské existence	119
5.3 Čtyři teze podle Alfonse Auera	122
Závěr	125
Použité značky	133
Použitá literatura	135